

Can Feliu

Sant Quirze del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer Enric Morera
Alçada: 180 metres s.n.m

Coordenades:

Latitud: 41.53343
Longitud: 2.07512
UTM Est (X): 422846
UTM Nord (Y): 4598389

Classificació

Número de fitxa 08238 - 16
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Inclòs al Catàleg de béns a protegir de Sant Quirze del Vallès de l'any 2022 com a BCIL (núm. 30866-01) (publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya DOGC n. 9192 amb data 27/06/2024). Es protegeixen volums, cobertes i obertures, elements que fan que l'edifici, malgrat el canvi d'ús, mantingui l'aspecte tradicional de masia. També es proposa una protecció de l'entorn que garanteixi el caràcter mínimament aïllat de l'edifici.

Data aprovació: dj., 27/06/2024 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Cultural
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Quirze del Vallès
Fitxes associades:

Descripció

Masia aïllada de tipus basilical definida per un cos central més elevat i dos laterals més baixos. Disposa de planta baixa, primer pis i un nivell superior a mode de golfes. La coberta és a doble vessant, amb el carener perpendicular a la façana.

La façana principal presenta una simetria en les obertures. A la planta baixa hi ha una porta central amb llinda de pedra flanquejada per dos finestrals, mentre al primer pis s'obren tres balcons que coincideixen en línia vertical amb les obertures inferiors. En el tercer nivell, corresponent només a la part central de la façana, s'observen tres petites finestres d'arc de mig punt que imiten la tradició de les galeries de solana.

Al costat de la casa hi ha un pou de pedra, avui en dia cobert, i un ampli espai quadrangular al davant amb porxos que l'envolten per dos dels costats. En un d'ells hi ha un escenari cobert.

Observacions:

Can Feliu era una finca amb una gran abundància d'aigua, ja que prop de la masia hi havia dues mines. Tenia un sistema de regadiu amb canalitzacions d'obra, força avançat per l'època, que portaven l'aigua a l'horta, ubicada on actualment hi ha el parc de Can Feliu. Gràcies a l'abundància d'aigua i a aquest sistema de canalització la masia va ser la concessionària de la xarxa d'aigua potable del poble i va abastir les cases fins mitjans dels anys 40, quan la van portar de Can Casablanques.

Al costat de l'era de la masia (que actualment és un ampli espai entre la casa i els porxos) hi havia un forn d'obra. Els maons que es van fabricar en aquest forn van servir per construir els porxos que es conserven i també per construir l'edifici de la Patronal.

Història

La masia de Can Feliu està documentada des de finals del segle XVII. Entre els anys 1915 i 1935 la finca va viure la seva època de màxima prosperitat; aleshores era propietat d'Antoni Pladellorens, originari de la Granada (Alt Penedès), i per aquest motiu era també conegut com a Manso Pladellorens.

Tot i que era un mas dedicat fonamentalment al conreu de la vinya, que ocupava un terç de la seva superfície, la propietat tenia una activitat econòmica molt diversificada. Segons el cadastre de 1929, tenia una superfície de 678.000m², dels quals 228.000 eren dedicats al cultiu de la vinya, 312.800 eren de bosc, 43.000 de cultiu de secà, 30.000 de regadiu i 64.800 eren de terra erma. També hi havia activitat ramadera, tot i que tenia un paper secundari.

Antigament Can Feliu havia estat un conjunt d'edificacions que constava de cases per als masovers, quadres per al bestiar, un gran celler amb cup, una gran era i un moll de descàrrega. Quan es va construir la urbanització de Sant Quirze Jardí es van talar els boscos que envoltaven la masia i enderrocar la major part de les edificacions; només va quedar la casa dels amos i els porxos situats davant l'edificació. Els últims

masovers de can Feliu van ser la família Baldomar, i durant l'inici de la dècada de 1980 encara hi vivia un pastor que, amb la destrucció dels camps del voltant, va abandonar la masia.

L'any 1997 l'Ajuntament de Sant Quirze va comprar el mas i, dos anys més tard, una escola-taller va iniciar la seva restauració; actualment és un Centre Cívic.

Can Feliu i la resta de masies que es conserven al terme municipal de Sant Quirze (una vintena de les prop de trenta que havien existit) tenen un alt valor patrimonial perquè són l'únic vestigi del passat agrícola del poble que, fins fa poques dècades, era fonamentalment agrícola, caràcter que va perdre a partir dels anys seixanta a causa de la forta pressió urbanística.

Bibliografia

CASADO, Irina (2001). *Sant Quirze del Vallès*. Cossetània Edicions.

DDAA (1997) *Un passeig per la història de Sant Quirze del Vallès*. Ajuntament de Sant Quirze del Vallès.

DDAA (2024) *Catàleg de béns a protegir. Pla d'ordenació urbanística municipal de Sant Quirze del Vallès*. Ajuntament de Sant Quirze del Vallès.

GIHSQ - Grup d'Investigació i Història de Sant Quirze del Vallès (1999). *Masies de Sant Quirze del Vallès*. Ajuntament de Sant Quirze del Vallès.

GIHSQ - Grup d'Investigació i Història de Sant Quirze del Vallès (2021) *L'Abans. Sant Quirze del Vallès. Recull gràfic del 1878-1975*. Editorial Efadós.

